

Se suuri teeriparvi

”Oli kaunis syksyinen päivä. Tallustelin tuossa kartanolla ja katsoin etelän taivaalle, niin yhtäkkiä alkoi aurinko pimetä ja sitä kesti tovin. Sitten alkoi kauempaa metsänlaidasta kuulua satimien ääntä, litsis-latsis, litsis-latsis. Ne nimittäin laukeilivat, kun teeret juoksivat niihin. Samoin kuului hirveä siipien pärinä, kun linnut menivät ansoihin. Se ääni oli kuin tuulispää olisi kulkenut. Me lähdettiin Juho-veljen kanssa hevosella ajamaan sinne. Kun olimme aikamme keränneet saalista, niin meillä oli keikkalavallinen (kärnyllinen) täynnä teeriä.

Oli siinä aikamoinen työmaa niiden höyhenten nykkimisessä. Lihat suolattiin ammeisiin. Höyhenillä täytettiin sänkyihin matrassseja ja polstereita.”

Voihan olla, että kotiseutumuseolla Juliuksen kamarin sängyssä on vielä tämän saaliin jäljiltä oleva höyhenpatja ja -tyyny!

